„Danskeren,"
ET NYHEDS- OG OPBYGGELSES-BLAD FOR DET DANSKE FOLK I AMERIKA,
udgivet af
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebraska.

„Danskeren" udgaar Onsdag i hver Uge.
Pris pr. Aargang:
De Forenede Stater $1.50. Udlandet $2.00
Bladet betales i Forskud
Bestilling, Betaling, Adresseforandring, etc. med Undtagelse af Bidrag til Bladets Indhold adresseres
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebr.

Alle Bidrag til Bladets Indhold — Korrespondancer, Afhandlinger og andre Artikler — sendes til dets Redaktør:
A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second class matter.

Advertising rates made known upon application.

I Tilfælde af, at Bladet ikke modtages regelmæssigt, bedes man klage til det stedlige Postkontor. Skulde dette ikke hjælpe, bedes man henvende sig til „Danskeren"s Kontor.

Naar Læserne henvender sig til Folk, som averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysning om det averterede, bedes de altid omtale, at de saa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Støtte.

Breklum Missionsselskabet (tysk-luthersk) har i Brev af 29. Marts anmodet „General Council"s Missionsbestyrelse om at overtage dets Arbejde i Indien. Det har Bestyrelsen lovet at gøre. Dersom Breklum-Selskabet efter Krigen ser sig i Stand til atter at overtage Arbejdet, skal det gives tilbage til det.

Den norsk lutherske Kirke i Amerika's Kirkeraad holdt sit første Møde paa West Hotel i Minneapolis, Minn., fra 15. til 17. Aug. Blandt de Beslutninger, der fattedes, var der en, som autoriserede Formand Dr. H. G. Stubb til at udnævne en Komite, der skal forestaa Arbejdet i Forbindelse med Øvelseslejrene og Kantonnementerne i de forskellige Distrikter i Landet.

Augustana-Studenternes Hedningemissionsselskab ved Augustana College og Teologiske Seminar, Rock Island, Ill., har sat sig som Opgave dette Aar at samle $1,600 til Synodens Hedningemission. Summen skal fordeles saaledes: Indien $600, Porto Rico $400. Summen skal ikke rejses udelukkende blandt Studenterne, men Medlemmerne af Selskabet beder om Bidrag, hvor som helst de venter at kunne faa noget.

I „Ungdom" af 1. Sept. i Referat fra Ungdomsstævnet i 4. Kreds af D. S. U. følgende Udtalelse af Past. H. Plainbeck: „Naar vi lytter til Foreningernes Rapport, til Formandens Indblanding og til Past. Rodholms Velkomsttale, hører vi Klagesange over Arbejdet i U. F., og de samme Klager lyder over Den danske Kirkes Arbejde. Det staar sløjt til alle Vegne. Jeg tror, at vi i vort Ungdomsarbejde skal ind i et mere bevidst kristeligt Spor. Jeg ved, at der andre Steder er stor Velsignelse ved Arbejdet, hvor det ledes saaledes. Jeg har nylig deltaget i „Norsk Ungdomsforbund"s Aarsmøde i Marinette (Wis.). Der begyndtes Dagens Arbejde med en halv Times Bønnemøde. Vi er bange for at faa de unge til at sige, at de er naaet til et bevidst kristeligt Standpunkt. U. F. maa tone rent Flag i denne Retning, saa vil ogsaa vort Ungdomsarbejde blive til Velsignelse." Pastor Rodholm sagde: „Det, der er i Vejen, er, at der ikke tages et bestemt kristeligt Stade. De unge kan aldrig forlange for meget af deres Præst, naar det, der forlanges, fremmer det kristelige Arbejde."

Dr. T. H. Dahl, den tidligere forenede norske Kirkes Formand, skriver i „Luth." af 5. Sept. om sit nuværende Arbejde bl. a.: „Bestyrelsen for de to norske lutherske Hospitaler, Thomas og Fairview, i Minneapolis har kaldt mig til Rektor for disse Hospitaler. Det Kald har jeg anset som et Kald fra Gud, og derfor har jeg antat det Skønt Arbejdsdagen har været noksaa lang og ofte haard, har dog Gud givet mig endnu saa megen Legems- og Aandskraft, at jeg ved hans Hjælp kan optage Arbejdet i et lidet Hjørne i hans Vingaard. Min Tanke gaar i Retning af Sangerens:

Gør det lille du kan,
Gjør det villig og glad,
Snart de dyre Anledninger fly.
Efter Vaar kommer Høst,
Og bag Dag følger Nat,
Da kan hænde ej Morgen skal gry.
Mens det endnu er Tid,
Udstrø flittig din Sæd,
At din Grøde kan modnes i Fred."

Evangeliets største Hindring. Paa Verdensmissionskonferencen i Edinburg stod en Japaner op og udtalte med bitter Alvor disse rystende Ord: „Vi Kristne i Japan kan møde næsten hvad det skal være. Vi kan møde Buddhismen og Fornægtelsen og Materialismen med Kristus; thi han er stærkere end alt. Men der er een Ting, som giver os Vanskeligheder, og det er dette: Vi sender vore unge Mænd til England til eders Universiteter; de gaar til Østenden af eders store Byer, og de ser Skiddenhed og Elendighed og Nød fylder Gaderne; de ser sultne Børn, drukne Kvinder og Mænd, som slaas ved Bryggerne for at faa Arbejde. De gaar til Vestsiden af eders Byer, og der møder de Lasten og Rigdommen saa at sige Arm i Arm paa aaben Gade, og de kommer saa tilbage til os i Japan og siger: Hvis det er det bedste Kristendommen kan gøre for England, da er den lidt værd. Og vi har intet Svar." Mon ikke Hedninger fra fremmede Lande ofte undres over, hvad de ser i de kristne Lande? Er du nogen Sinde Aarsag til det? — Missionsbladet.

Vort Forhold til de skandinaviske Lande.

Siden vort Land kom med i Krigen er ikke alene vort Forhold til dem, vi fører Krig imod, bleven forandret, men ogsaa vort Forhold til neutrale Lande, deriblandt de skandinaviske.

United States har i lange Tider været Verdens Spisekammer eller Forraadskammer; det har ogsaa de skandinaviske Lande nydt godt af; kan det blive ved saaledes?

Længe har der lydt Klager over, at de skandinaviske Lande, fortrinsvis Sverrig, importerede Varer for atter at udføre disse eller Landets egne tilsvarende Varer til Centralstaterne.

Sligt har England længe protesteret imod og søgt at forhindre ved at tage Løfte af vedkommende om, at Skibsladninger eller Varer, som gik til et af de skandinaviske Lande eller Holland, ikke genudførtes.

Men saa har det vist sig, at man vel har holdt saadant Løfte; men saa udført af Landets egne Produkter og siden erstattet Manglen af disse ved Indførsel, vel fortrinsvis fra vort Land.

At neutrale Lande udførte af deres egne Varer eller Produkter, hvad de kunde undvære, det var og er der intet at indvende imod.

Tyskland eller Centralmagterne ankede længe over, at United States solgte Ammunition og anden Krigsmateriel til de Allierede. Der var ogsaa i vort eget Land dem, som klagede derover og hævdede, at det tjente til at forlænge Krigen. Men vor Regering hævdede, at det førte med Neutraliteten at sælge saa vel til den ene som den anden af de krigsførende Lande, og ved ogsaa at sælge til Tyskland, da de sendte Undervands-Handelsbaaden „Deutchland" her over viste vi, at der var Sandhed i vor Neutralitet.

Men vort Land gjorde sig aldrig som neutralt Land skyldigt i at indføre noget fra andre Lande for atter at udføre det til noget af de krigsførende Lande; heller ikke i at udføre saa meget af vort eget, at vi atter maatte indføre fra andre til at erstatte Manglen af det udførte.

Nu, efter at vort Land er kommet med paa den ene Side i den store Verdenskrig, maa ogsaa det vaage over, at intet direkte eller indirekte gaar til Fjenden over de neutrale Lande.

De Forholdsregler, vor Regering har taget for at afværge dette, føler de skandinaviske Lande trykkende; de synes endogsaa at trykke den i den Grad, at de gerne kan komme til at lide Mangel paa det nødvendigste.

Huset her har under 10. ds. modtaget en Skrivelse fra „Scandinavian-American" Dampskibslinies Kontor i Chicago med Oplysning om, at vort Lands Autoriteter opholder Kompagniets Ansøgning om Tilladelse til at indtage Kulladning og afsejle, og anmoder om indtil videre at udtage Kompagniets Annonce om Afsejling osv.

Rimeligvis er der taget lignende Forholdsregler imod den norske Linie.

Det kan gerne — og vil rimeligvis — komme til at trykke ogsaa os, idet Post- og Handelsforbindelsen mellem her og de skandinaviske Lande bliver helt eller delvis afbrudt for en Tid.

Men vi maa se rigtigt paa enhver Sag. Vort Land er med i Krigen for at sikre de demokratiske Landes Frihed og Menneskelighedens Rettigheder; derfor ofrer det sine Sønner og sine Midler. Bør ikke ogsaa neutrale Lande være villige til at ofre noget for samme Sag?

Eller er det rigtigt f. Eks., at den amerikanske Farmer sender sine Produkter til Sverrig for at føde de svenske Minearbejdere, som udminerer Jern, der sendes til Tyskland og endelig bliver brugt til at dræbe hans Sønner med?

Er det ikke Amerikas Pligt at holde Fødevarerne tilbage og saaledes tvinge disse til i Stedet for at producere Jern og sende Fjenden da at søge deres Ophold ved enten at avle Kartofler eller ved at gaa paa Havet at fiske? spørger Am. Scan. Review.

Kredsmødet i Omaha.

(Slutning.)

Søndag Morgen var der Børnegudstjeneste Kl. 9,30. Børnenes Offer, $31.19, gik til Indianermissionen. Stedets Præst holdt Skriftetale og tjente for Alteret. Prof. P. S. Vig prædikede til Højmesse over Dagens Evangelium, Luk. 10, 23—37, „Den barmhjertige Samaritan". Om Eftermiddagen talte Pastor A. Th. Schultz og Pastor C. Wilhelmsen. Samtidig med dette Møde holdtes Møde i en engelsk Kirke i Nærheden (Hillside Congregational Church) for dem, som ikke kunde finde [illegible] i Pella-Kirken. Der talte Pastor R. L. Nielsen og undertegnede. Ved Slutningsmødet talte først Pastor Ingvard M. Andersen og derefter Kredsformanden. E. Hilsen og Lykønskning bragtes Pastor R. L. Nielsen og Hustru i Anledning af, at det var 25 Aar siden de begyndte Missionsarbejdet blandt Indianerne. Hilsenen blev knyttet til et Ord Eph. 3, 8: „Mig den allerringeste af alle hellige, er denne Naade given, at prædike for Hedningerne Kristi uransagelige Rigdom." Mødet tilstemte Hilsenen ved Rejsning.

Pastor J. M. Hansen bad om Lov til at minde Forsamlingen om en Begivenhed, der fandt Sted i Omaha den 30. Aug. 1885. Det var efter Aarsmødet i Council Bluffs, det Aar, at nogle af Aarsmødets Gæster tog til Omaha og var med ved Indvielsen af et lille Missionshus. Der blev gjort en Sammenligning mellem den ringe Begyndelse for 32 Aar siden og saa nu. Det er sket af Herren og er underligt for vore Øjne. Kredsformanden takkede Pella Præst og Menighed, fordi de havde taget saa kærligt imod os og sørget saa godt for os. Han ønskede dem, Forsamlingen og Kredsen Guds Velsignelse i kommende Dage. Stedets Præst talte til Slutning og mindede os om, at Gud hører Bønner. Det var med Engstelse, de havde set Kredsmødet i Møde. De bad Herren om Vejledning, Hjælp og Velsignelse, og Gud havde hørt Bønnen og givet langt overflødigere, end „hvad vi bad og forstod". Velsignelsen skulde ikke udeblive.

Der indsamledes en Sum under Mødet ved Subskription og Offer af $148,42 hvoraf $35,93 gaar til Eben Ezer, Brush, Colo., og $40,19 til Indianermissionen. Det øvrige gaar til Kredskassen.

Mødet var godt besøgt. Der var cirka 150 indmeldte Gæster, en Del kom, som ikke var indmeldt, og om Søndagen var der mange fra Council Bluffs, flere Automobiller fra Blair, Fremont og andre Steder. Søndag Formiddag og Aften talte en af vore Præster paa Engelsk i ovennævnte engelske Kirke. Der var en Del, som ikke kunde faa Plads i Pella Menigheds Kirke, som saa deltog i Gudstjenesten der. Alt i alt havde vi et dejligt Møde, saadan syntes vi da, og vi haaber og beder, at „Himlen vil svare Amen".

Bespisningen af de mange Gæster foregik i ovennævnte Hillside Congregational Church's „basement". Der var god Plads og god Mad og flinke Opvartere.

Endnu bør bemærkes, at Pella Menigheds Sangkor sang en Del Sange under Mødet.

Saa er Nebraska Kreds's 13. Aarsmøde til Ende. Maatte vi rigtig mærke Frugterne af dette Møde ud over Kredsen.

Det give Gud i Naade.

M. Th. Jensen, Sek.

Brev fra Japan.

Nr. 95.

Vore Studenter.

Den 12. April aabnede vi Præsteskolen for et nyt Aars Arbejde. I tredie Hold, der fortsatte fra forrige Aar, havde vi de samme fire, vi havde før, medens den femte var bleven anmodet om at prøve det første Aar om igen, saa han kom med i det ny (fjerde) Hold af Studenter.

Af de fire Studenter, vi nu har i tredie Hold, er der to fra hver Mission. Alle fire er gode Studenter og allerede gode Talere; især er Okuma, den ene af vore, ikke alene i Besiddelse af usædvanlige Talergaver, men han kender sin Bibel og han er en original Tænker, der er kun faa ældre Præster i mit Bekendtskab, som jeg vilde foretrække at gaa og høre i Steden for Okuma. Tsuboike ryster endnu lidt, naar han skal prædike for voksne, men sæt ham til at tale til Børn, saa er der ingen Vanskeligheder længere; han har Evnerne, alt, der tiltrænges, er lidt mere Brug af dem.

Saa begyndte vi et nyt Hold, for fjerde Gang. Der var fire ny til at begynde. Den ene, Hirai, er fra Hakata, en ældre Broder til den Hirai, der skal omtales nedenfor, Harada er fra Omuta, og Iwanaga er her fra Kumamoto; han blev Kristen paa Mellemskolen, og mens han var der, fik han Lyst til at studere til Præst. Disse tre er jævnt godt begavede og giver Haab om, at de vil blive paalidelige Arbejdere. Den fjerde er den eneste, vi havde at sende til dette Hold, Tominaga fra Hida; han har været Lærer i flere Aar, har hørt af og til siden Arbejdet blev paabegyndt i Hida, men det var først efter at Kameyama kom derop, at han blev døbt; Død af af nære Slægtninge var især det Middel som fik ham til at tage det afgørende Skridt; siden den Tid er en yngre Broder og Søster bleven døbt og nu for nylig blev Moderen ogsaa døbt. Han har saaledes virket godt i sit eget Hjem; i den Skole, hvor han har undervist er en Lærer bleven døbt og Skoleforstanderen er alvorlig paavirket. Da jeg var i Hida forleden bad Kameyama om endelig at faa ham derop for Arbejdet gennem Sommeren, da han udøvede en betydelig Indflydelse over mange. Har vi end kun en, saa har vi dog den vægtigste af de fire, der nu er i den ny Klasse. Med Undtagelse af Engelsk har han ogsaa den bedste Foruddannelse, da han tilmed har det bedste Helbred og er i Besiddelse af et vindende Væsen har vi i Sandhed faaet en meget lovende ung Mand (han er 25 Aar) fra vor Station oppe mellem Bjergene. Han underholdes af en Enkeltmand i Albert Lea.

Kameyama, den mellemste, der har været syg siden i Fjor har gjort udmærkede Fremskridt, og vi haaber, at han kan komme ind i denne Klasse som vor anden Mand fra Efteraaret af. Denne Kameyama underholdes af Pigeforeningen i Immanuels Menighed, Racine.

Foruden disse fire, der har begyndt paa deres theologiske Studium, har vi fem, der forbereder sig til det. Kameyama den yngste, underholdes af Hedningemissionsforeningen i Trusant; han vil være færdig til at gaa ind i Seminariet i 1919 (om han lever og Gud tilsteder det); han er en stærk ung Mand med en meget god Begavelse og nær ved at være den første i sin Klasse; beskeden af Væsen og venlig mod alle er han bleven meget afholdt baade af Lærere og Medstuderende; han er 19 Aar.

Nishi er den næste til at blive færdig; idet han kommer Aaret efter. Han er bleven Kristen i Moje, hvor han sidste Vinter hjalp ikke lidt ved at samle Folk ind fra Gaden, naar der var Møder. Han er en frejdig ung Mand (18 Aar) med Lyst til at gaa paa, og da han baade er evnerig og har naturlige Anlæg til at blive en flydende Taler, er han maaske en af vore mest lovende Mænd. Da der ikke kunde være Tale om at antage ham som vordende Theolog saa hurtig efter Daab, gik han paa Mellemskolen paa eget Ansvar, idet en Broder var i Stand til at kunne støtte ham foreløbig; men han regner sig helt ud med blandt de vordende theologiske Studenter, og jeg er sikker paa, at vi vil være glade ved at gøre det samme lidt senere hen, derfor indfører jeg ham her.

I 1921 er der to af vore unge Mænd, som skulde være færdige til den Tid at gaa ind paa Seminariet, begge er fra Kurume.

Imai, 16 Aar, underholdes af Mr. Lars Andersen og Familie, Kiowa, Colo., ham har jeg dog omtalt temmelig grundig (i Brev Nr. 66), da jeg bad om Venner til at underholde ham. Her skal saa kun siges, at han er vokset og gaaet fremad paa en saadan Maade, at vi kan være meget glade ved det. I Skolen staar han højt anskreven og er Leder for sin Klasse — en Ærespost, som den mest betroede i Klassen udnævnes til af Fakultetet; det medfører saa et vist Ansvar for alle Eleverne. Jeg har haabet meget af den lille Knægt, og bliver han bare omringet af Forbønnen, saadan som han tiltrænger det, er jeg sikker paa, at jeg ikke skal skuffes; hans Broder var en ualmindelig dygtig ung Mand, og Moderen har vist sig at have det rette Missionsfind; for en Tid siden fik hun sin ikke længere unge Søster interesseret. Pinsedag blev hun døbt, og Trinitatis Søndag blev dennes Børneflok ogsaa døbt, idet Manden er velvillig stemt og nok kommer med lidt senere hen.

Hirai blev omtalt i samme Brev, han er 18 Aar nu og er allerede vokset op til at blive en temmelig høj, pæn ung Mand; han underholdes af Mr. Martin H. Iversen, Sidney, Mont. Jeg er endnu ikke kommen til at kende ham saa godt, som jeg ønsker, men da han har godt Lov paa sig af alle, hvis Dom betyder noget, og da jeg er kommen til at holde meget af hans ældre Brødre i Seminariet, hvem han ligner paafaldende, haaber jeg, at der skal blive en god Arbejder ud af ham med Tiden; i Skolen er han med i Klassens bedste Halvdel, altsaa over Gennemsnit.

Okagi blev omtalt i Brev Nr. 67, da han blev døbt i Kurume. Dels var der ingen, som meldte sig til at understøtte ham, dels kendte vi ham maaske ikke helt ud tilstrækkelig til at antage ham. Hans Ønske om at komme paa Skolen blev imidlertid stadig mere afgjort, og Past. Yonemura havde faaet saadan Tillid til ham, at han endog tilbød at ville garantere os, at der ikke vilde blive det mindste Tab ved at uddanne ham. Han meldte sig til Optagelse paa en Regeringsskole, og af ca. 700 Ansøgere kan han med som en af den bedste Tiendedel; hernede var han en af de allerbedste blandt 249. Hans Understøttere er endnu ikke helt afgjort; han er anbefalet til Greenville og, om de ikke antager ham, North Dakota Kredsen.

Foruden disse fem har vi endnu tre til som kunde kaldes Muligheder.

Obuchi blev omtalt i samme Brev som Okagi og lidt senere i Nr. 77. Vanskeligheden med ham er, at han har faaet en saa frygtelig daarlig Næse paa Grund af forjømt Katarrh, at det er et Spørgsmaal, om han kan komme til at tale rent igen. Det indvirker jo ogsaa paa Helbreden. Men han holder fast paa sit Forsæt; han har faaet en Operation i det ene Næsebor; det er bleven lidt bedre, men der skal nok flere til, før det bliver helt godt. Han har imidlertid faaet Plads som Ærinddreng paa Mellemskolen her i Kumamoto; Hans Løn er den fabelagtige Sum af 6 Yen om Maaneden paa egen Kost og Logi, den sidste giver Studenterne ham, men for Kosten maa han betale 6½ a 7 Yen om Maaneden. Man kan dog ikke andet end faa Respekt for den lille Knægt, han har faaet sig et Sæt af alle Skolens Bøger, og han ikke alene følger med Klassen, men forleden begyndte han med Algebra, „for," sagde han, „det skal de have i Klassen næste Aar, og det vil blive meget vanskelig for mig, saa jeg maa forberede mig for ikke at blive bagefter. Han er en sødt Taler, og man kan ikke høre den lille Fyr bede uden at røres. Vi mangler lidt Hjælp til disse Operationer, saa er det muligt, vi vil kunne faa en dygtig Arbejder ud af ham; det var hans Faders sidste Ønske i denne Verden, at det maatte ske. Er der nogen, som vil spendere en 25 Dollars paa et Forsøg?

Murahashi er omtalt i Brev Nr. 72, da han blev døbt i Shimonoseki, den fjerde af dem, der er indhøstet der. Han vilde meget gerne uddannes til Præst. Han kom da ned til Kurume paa Prøve og skulde der gøre Arbejde af alle mulige Slags. Det gik godt; det viste sig, at han havde gode Evner, men ogsaa, at han nok selv vidste det. Yonemura var da efter ham saa grundig, at han nok en Tid var lige ved at tabe Modet. Da Kameyama stod og manglede en Hjælper, og vi ingen kunde sende ham, lod vi Murahashi tage derop foreløbig; Men Kameyama synes meget godt om ham. Til Husbesøg er han uforlignelig; ingen kan staa for ham; selv om de bliver vrede paa ham til at begynde med, kommer de til at holde af ham, inden han gaar. Og det er Bibelen, han bruger, den har han lært at kende forbavsende godt. Han studerer saa Engelsk og kinesisk, Historie, Geografi o. l. visse Timer hver Dag. Næste Aar skal han til Session; bliver han bare ikke taget, vil han nok kunne gaa ind paa Seminariet med det samme.

Okuka er ikke en af vore egne men da Muto kom paa Skole i Fjor, og vi manglede en Mand saa haardt i Kurume til at hjælpe baade Yonemura og Past Nielsen, „traf" det sig saadan, at vi kunde faa ham; han har været Kristen i en halv Snes Aar og faaet en meget god Uddannelse; han har ogsaa tilbragt et Aar paa Presbyterianernes Præsteskole i Sendai, men saa kom han paa Kant med en af Lærerne og maatte trække sig tilbage. Han er gift med en Bibelkvinde, der har en halv Snes Aars Erfaring. De gav et meget godt Indtryk, og vi hørte intet uforderlagtigt om dem, tværtimod blev Lysten til at antage dem paa Prøve bestyrket. De har nu arbejdet begge to i Kurume i over et halvt Aar og baade Past. Nielsen og Yonemura er meget glade ved dem. Han har læst lidt engelsk-lutherskt Theologi, og om det varer, kommer han maaske paa Seminariet her om et Aarstid for at studere, medens Konen saa skulde arbejde som Bibelkvinde i Kurume. De underholdes foreløbig af Kvindeforeninger paa Stillehavskysten.

Her er saa 12 unge Mænd, enten i Præsteskolen, paa Vej til den eller med Ønsket om at komme i den. Naar jeg tænker paa dem, synes jeg vi ikke kan undvære en eneste af dem. Idet jeg siger Tak for alt, der ofres for disse unge Mænd, beder jeg om det, der er langt vigtigere end Penge: en Forbøn, der omslutter dem saadan, at de aldrig skal forvildes bort fra Kristi Kors! Indeslut i denne ogsaa eders Udsending.

J. M. T. Winther.

Typograf.

Paa Grund af Indkaldelse til Hæren kan en Haand- og Maskinsætter faa Plads i Vægterens Trykkeri øjeblikkelig. Vi har Intertype Sættemaskine. Skriv med det samme til

Vægteren,
Harlan, Ia.